

Zarandul

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECONOMIC ȘI DE INFORMAȚII — DIN VALEA CRISULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRAD

ABONAMENTE: 100 lei anual, 6 luni 60 lei
Instituțiuni și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

Impotriva războiului

Războiul a început departe, perspectiva lui se lățește însă mereu și mare minune dacă nu se va întinde asupra lumii întregi. S'au concentrat astăzi împotriva lui atât forțele productive ale lumii cât și limbuzii de diplomați dela Geneva. Pentru el militează însă puternic, politica expansionistă a dictatorilor, în spatele cărora se ascunde negustorii de armamente. S'ar părea că lupta este inegală, că mulțimea este aceea care ar trebui să spuie ultimul cuvânt într'o chestiune atât de vitală pentru ea. Realitatea însă, și mai ales experiențele din trecut, ne dovedesc că de cele mai multe ori, forțele subterane și manevrele interesante, dictează pacea sau războiul. Lupta dintre interese e mare astăzi, încât pare curios poate, că reprezentanții capitalului, care conduc în momentul de față lumea, întruniți la Geneva, au luat hotărâri acceptate de mulțimile de muncitori. Muncitorii englezi, muncitorii cari sunt instrumentele cele mai docile ale celui mai puternic imperialism actual, au pornit acțiuni puternice împotriva războiului. Milioane de oameni și-au unit glasul pentru a opri măcelul pregătit intens. Muncitorii englezi sunt sătui de exploatarea din

timpul așa numitelor epoci de pace, nu mai vor deci să se lase măcelăriți în războaie pentru a deservi cu sacrificiul vieții, exploatatori nemiloși. Am văzut că la strigătul disperat al muncitorilor, s'au asociat și diplomații. Se înșeală însă acei care cred, că reprezentanții națiunilor au răspuns apelului pentru pace. Se înșeală tot atât de mult ca și atunci când chemați să lupte în războaie, li se spune că acestea sunt interesele lor reale. Astăzi statele dela Geneva vor pace. Nu pace dezarmată însă, ci pace atâta timp cât nu sunt cramponate de statele învinse în războiul mondial, care cer concesii. Anglia, Franța și statele mici vor să fie lăsate în pace. Italia, Germania și Japonia vor însă pământ. Iată ce nu pot accepta reprezentanții statelor învingătoare Pământ înseamnă război, fie că el izbucnește astăzi, mâine, sau poimâine. Anglia cere Italiei la Geneva și pretutindeni să renunțe la război, în același timp însă, flota și aviația ei sunt concentrate în Mediterană și Egipt. Aceasta este diferența reală dintre pacifismul înarmat al celor cari stăpânesc pământul și pacifismul constructiv al mulțimilor cari cer pâine. Gr.

Stiri din Zarand

Tebea

— Cine nu-l cunoaște din Tebea pe locuitorul Ion Barna I. Avram? Și care tebean nu spune că ar fi om gospodăr și și la locul lui?

Are omul o gospodărie bine încheată și o avere frumoasă și doi copilași ca două flori. Și cu toate aceste părădnică de inimă a soției sale nu s'a mulțumit cu aceste bunătăți.

Le a dat în tăsnet pe toate, și într'o bună zi — a plecat acasă la tânărul Irinca Ion — tot din Tebea. Acolo a găsit ea — ceea ce inima ei căuta.

Și trăesc acum amândoi — după ce au făcut un voiaj frumos pe la Arad — fericiți. Ce fii și cu dragostea asta a tinereții! Te scoate câte odată din țărâni.

Ormindea

— Logodnă. Simpaticea dșoara Florica Resiga din Băița și cu dl. inv. dir. Ionel Mihoc din Ormindea logodni.

Toți Ormindenii se bucură de această fericită coincidență, văzându-și înfășișit un fiu al comunei lor, hotărât a se stabili definitiv în mijlocul lor și muncind alături de ei, la prosperarea frunțașei comune.

Le dorim multă fericire.

Brad

— In ziua de 24 și 26 Sept. Iosif Popovici iunior, diurnist la soc. Mica, s'a dus să scoate poșta oficială și particulară a soc. Fiind și șase mardate, ale funcț. Iosif Popovici le-a semnat și a ridicat suma de 330 lei, pe care și-a însușit-o.

In urma cercetărilor făcute de d. șef de post Găină, s'a constatat falsul — și s'a înaintat parchetului Deva.

— In nopțile de 21—29 Sept. Matcovsik Eduard și Goia Ion din Brad, au furat 1200 kgr. șlic din depozitul soc. Mica.

Mergând la Abrud sa-l vândă au fost prinși de organele polițienești și înaintați parchetului.

Către prietenii noștri abonați la gazeta „Zarandul“

Mai sunt două luni până ce gazeta „Zarandul“, împlinește trei ani de când cei mai mulți abonați au primit gazeta regulat. Dar cu părere de rău trebuie să constatăm, că n'au ținut socoteală de cheltuelile ce avem și nici până astăzi n'au bine-a ne trimite neînsemnatele sume ce ne datoresc.

Facem dar un călduros apel iubitorilor noștri abonați rămași în urmă cu plata abonamentelor, ace-lora cari au primit și n'au plătit, cum și acelora ce doresc a continua cu abonamentul să se grăbească a ne trimite neînsemnatele sume ce ne datoresc, deoarece numai așa vom putea aduce noi îmbunătățiri gazetei.

Nefiind decât o chestie de cinste din partea d-lor, suntem încredințați că apelul nostru nu va rămâne fără răspuns și că toți abonații, cari din scâpare de vedere, n'au achitat abonamentele, se vor grăbi a ni le trimite cât mai curând.

Vorbirea d. Goga la Cernăuți

Partidul Național-Creștin — de sub conducerea d. Cuza și Oct. Goga — a ținut în 20 Oct. la Cernăuți o mare adunare. Cu această ocazie d. O. Goga a spus următoarele:

Cinstită Adunare Națională, cu inima curată și cu adâncă smerenie în suflet, am venit aci în Bucovina.

Pentru oricare om care și dă seama de trecutul neamului nostru, Bucovina este cripta gloriilor noastre străbune. In toate mănăstirile semănate aici la poalele dealurilor, peste tot dorm somnul de veci Domnii țării, înfășurați în mantia lor de mărire nepieritoare.

De ce au fost zidite toate aceste mănăstiri? Toate însemnează clipe de biruință în viața voievozilor noștri, căci după fiecare biruință se zidica o mănăstire. Biruința s'a făcut cu sânge, și tot acest pământ este plămădit cu sângele moldovenilor cari au făcut cu pieptul lor scut de apărare a țării.

Azi dacă ne uităm împrejur, clipele de glorie au apus. Nu mai stăpânim de cât amintirea trecutului; nu mai suntem de cât stăpânii cimitirelor noastre. Tot ce este azi bogăție, noroc, viață de belșug se află în mâna veneticilor, luați de oriunde, fără legătură cu sufletul și pământul românesc, venetici ai căror părinți au vândut piei de vulpi în Galizia să vină aici, să pună mâna pe tot belșugul țării.

— Uragan în Grecia. Atena 23 Un uragan de o neobișnuită violență a bătut litoralul Greciei în apropiere de Atena. Pagubele pricinuite de acest uragan sunt foarte mari

Sunt mai multe persoane răntite.

Figuri locale

DI. DR. C. GLAVA.

Junetea...

— **Pedeapsă pentru sinucigași.** Triburile șenișilor din Mexic nu admit sinu ideea. Legile triburilor pedepsesc aspru, încercările satulilor de viață de a-și pune capăt zilelor. Numai că, dela o pedeapsă obișnuită, care, treacă-meargă, ar putea fi oarecum acceptată, până la pedeapsa pe care actualul șef Haha Sehn a aplicat-o fiului său, care a încercat să se sinucidă, diferența e enormă.

Fiul lui Haha-Sehn a încercat să se sinucidă pentru că femeia iubită nu i-a acceptat propunerile matrimoniale. In loc să o rapească, Iava-Leta a vrut să se spânzure. Prins asupra faptului, el a fost biciuit și apoi ars pe rug de către neinduratul șef de trib, pe care fiul sinucigaș îl dăduse de rușine, prin lașitatea lui.

Sindicatelor banditismelor

La urma urmei în România nu există bandiți, — dar oameni cari iau și ei încurajați de autorități și parchet — și dacă există câteva sindicate unde se mai adună din când în când câțiva membri să-și spună doleanțele și să adreseze un memoriu M. S. Regelui și d-lui Prim Ministru, nu înseamnă numai decât că aci se petrec banditisme!... Ceferiștii din asociația »Stafia« cari cer bruma lor de dreptate și învățătorii, cari mereu îl bombardează pe ilustrul Președinte, d-nul Toni cu felicitări și încurajări precum și alte câteva categorii pieritoare de foame nu au sindicate pe felul acesta.

La adunările acestora se aud glasuri stinse cari imploră mila satrapilor și adeseori glasuri vehemente și hotărâte, ce ar trebui să-și afle ecou în sufletele cele mai sterpe, căci mocnește din piepturile asupriților durerea. Nu mai pot cei mulți suporta ocară... Dar ce folos?... când banditismele se țin lanț, când autorii principali sunt simpli complici, iar galeria vedetelor ce ar trebui înghițite de zidurile închisorilor umede stă nepăsătoare în palatele somptuoase, rumegând preparate străine din milioane furate... Putregaiul învechit în rele trebuie aruncat departe! Vasi-leștii, Dumitreștii, Calatoresții et Comp. vor trebui să infunde ochii iar sindicatele banditismelor dărâmate. Și e greu de recunoscut aceste focare infecte ale delapidării și bunului plac căci lucrează sub emblema crucii și sperțarii cunosc slăbiciunile celor mari!

Ce crede străinătatea despre această țară și înflorită și bogată? E întrebarea firească pe care și-o pun mușii și de multe ori. Dar cine sunt operatorii din întunec? Sunt oare români neași? Mărturie vie ne este Seletzki, Nacht și Gross!... Cât despre renegați nici nu mai vorbim, căci sunt atât de mulți și în curând vor fi judecați.

Suntem pe panta celei mai silnice decadențe și ne certăm între noi. Țipăm contra d-lui Mirto și-i contestăm naționalitatea română!... Se poate, dar chiar dacă nu ar avea-o în fond, trebuie să cugetăm asupra faptului că a fost sfetnic al Tronului și uns al poporului. Dam în vileag toate porogiile și ne atăcăm desmerându-ne, pentru că să primim pecetea străinătății, discreditiul și disprețul lor.

Ne lăsăm conduși de inși ce nu au nimic comun cu țara românească și tolerăm faote ce vor trebui stărpite cât mai curând. Palmareșul rautărilor e prea bogat... și fronturile naționale și-au în h găt forțele plamădite în vremuri de restriște.

Particul guvernamental trebuie să dă râme toate casele de pierzanie și să desființeze toate sindicatele banditismelor, dacă vrea să justifice că este un organism național și bine intenționat.

Fata minierului

Cât de dureros îmi sună acest nume! Nedreaptă e și lumea asta cu unele ființe nevinovate!

Când am început să cunosc lumea, am auzit acest nume și oricine mă vedea, nu-mi spunea decât „fata minierului“.

Cât de nedreaptă a fost cu mine această viață cu cărări spinoase! Cât de nevinovată am fost eu copila săracă, față de însuși Dumnezeu mare și atot puternic...

Dacă ar citi cineva suferința mea, dacă ar putea deschide o porțiță cât de mică, m'ar plânge — poate — și nu m'ar condamna pentru gestul frumos ce sunt gata să-l comit în orice moment.

Ași vrea să scap odată de această viață a căref cărări au fost presărate numai cu spin... și să uit totul...

Trecutul... ce frumos a fost trecutul primăvăratec al tinereții noastre. Zic a noastre pentru că alături de suferința mea a mai fost o ființă scumpă.

Emil...

E timpul să încetăm atacurile piezișe contra fraților, căci s'a luat de gând poporul și în momentele de exces fiscal se întreabă cu ușoară ironie și amarăciune adâncă: „dându-și obolul pentru Stat »are cine mai fură și banii aceștia?« — Apoi intrigele contra celor mari... Ne lasă indiferenți fraza cu rosturi adânci a d-lui Cezar Petrescu »Ardeleii, ca Iuliu Maniu retras în singurătatea lui la Badăcin, Vaida Voievod retreziț brusc la un naționalism intransigent și Groza mobilizând zeci de mii de țărani hunedoreni«,... Ce însemnează această retragere și aceste mobilizări?... Ardealul sângeră căci un desinteres general plutește asupra lui.

Sunt oameni mari, pângăriți de presa murdară — fie străini, fid de partid — și vândută în genere străinilor și altare sfinte de inchinaciune profanate de străini, promotori și conducători ai tuturor banditismelor. E momentul să spunem tuturor acelora ce-și bat joc de sufletul și comorile neamului »INLĂTURĂ BANDIȚILOR«.

Augustin Ilieșiu

Sfințirea drapelului străjeresc

dela șc. primară „Mitiță Constantinescu“ — Cărpeneș-Hunedoara.

În comuna Cărpeneș, la șc. primară, terminată în vara anului curent, pe ziua de 16 Octomvrie a. c. sub cerul liber s'a desfășurat o frumoasă manifestație religioasă, patriotică și culturală.

În această zi s'a sfințit drapelul străjeresc și s'a făcut investirea străjerilor și străjerișelor dela această școală instruiți de d. inv. Ion N. Bâldea.

La aceeași impunătoare manifestație au luat parte 3 patrulă de cercetași dela Cohorta „Aurel Vlaicu“ Simeria și 2 patrulă dela Cohorta „Ștefăniță Vodă“ Uroiș, apoi elevii și elevele școlilor vecine: Rapoșel, Uroiș, Bămpotoc și Rapoș sub conducerea dlor. inv. resp După săvârșirea Sf. Sfeștăniș de către Pr. Inocențiu Tiruș, la care a răspuns corul elevelor dela șc. Uroiș, părintele prin cuvinte atrăgătoare a binecuvântat munca cercetașilor și străjerilor ce-o depun pentru țară și Rege răspunzându-i-se în cor cu „Urarea M. S. Regelu“.

A urmat apoi ridicarea pavilionului național pe catarg și un program demonstrativ bogat în jocuri, exerciții de gimnastică semnalizare Panaitescu, dansuri naționale și defilarea.

După masă la ora 3 s'a jucat football între cercetașii din Simeria și cei dela Uroiș cu rezultatul 2:2.

Iar la ora 7 seara s'a ținut marea șezătoare în jurul focului făcând pe săteni să re-aiască trecutul neamului.

Dele Dumnezeu ca Straja Țării să înflorească și să ojească sufletul românesc.

Asistent

Logodnica lui Vifor

de G. TUTOVEANU

Poetul G. Tutoveanu, cu toți cei 60 și mai bine de ani, este sufletul tineretului Țării de jos și este figura cea mai ideală a acestei vetre, de viguroasă energie națională.

Domniasa e foarte puțin cunoscut în aceste părți.

E prea slabă legătura cu vechiul regatul și — apoi publicațiile literare — cari fac legătura sufletească — sunt puțin răspândite și foarte puțin încurajate.

Regret din suflet că spațiul restrâns al acestui ziar nu-mi permite a desvolta mai pe larg personalitatea sentimentului bard al plaiurilor bărlădene și sufletul tinereții din acea regiune.

Trăind departe de tumultul gălăgios al cenacurilor literare, streine cu totul de sufletul cu adevărat românesc, poetul Tutoveanu și-a croit — cu greu — un drum propriu al său, printre neamurile de spini ce năpădesc ogoarele scrisului nostru.

Poezia d-lui Tutoveanu este prinsă într-o limbă neaș românească, fără a simți, câte de puțin, nevoia „exagerărilor de stil și a contorsionilor de simțire“, cum admirabil scria d. Iorga, în 1920, în „Neamul românesc“ când a apărut excelentul volum de poezii „Balade“.

Au umplut sufletele de tinerețe volumul de poezii „Albastru“ care a apărut în patru ediții; „Tinerețe“ care s'a tradus în rusă și nemțește; „Poezii alese“, „Patria“ și „Balade“.

Acest din urmă volum s'a bucurat de un strălucit succes și despre care, d. Iorga, scrie frumoase cuvinte în „Neamul Românesc“.

Printre poeziile din volumul „Balade“ e citată și „Logodnica lui Vifor“, care a apărut astăzi în excelenta broșură cu titlul de mai sus.

„Logodnica lui Vifor“ de o formă clasică așa de pură, scrisă cu'n nefintrecut talent și stă alături de cele mai reușite poezii ce s'au scris în literatura noastră.

Poetul Tutoveanu și-a deschis o largă parte în ogorul poeziei românești. În poezia sa trăiesc — față de curentele din Capitală — sănătoasă și curată tradiție a brazdei strămoșești, un puternic suflu de dragoste de țară, de frumusețile naturale ale plaiurilor noastre, cu zări senine, cu mândre fânețe și cu toate podoabele și comorile țării noastre.

Niciodată nu vom găsi, în poezia sa, umbre de tristețe și revoltă în fața zădărniceii.

Frumoasa poezie „Logodnica lui Vifor“ din care e formată broșura ce-am primit la redacție, s'a bucurat de mare succes și merită — cu prisosință — să stea în orice bibliotecă.

Micu Delabăsești

Citiți și răspândiți

„Zarandul“

Treceau zile nenumărate și nu-l mai înfălneam. De multe ori întârziam câte o jumătate de oră pe strada care venia, dar în zadar!

Peste câteva săptămâni, spre surprinderea mea, am primit o scrisoare. Eram uluită. Nu puteam ști dela cine e, deoarece nu purtam corespondență cu nimeni.

Ce clipe emoționante am trăit atunci! Vai... cât de mult îmi bătea inima când am desfăcut scrisoarea. Prima grijă a fost ca să mă uit la semnătură, dar din nfericire nu era decât un simplu X. Totul era enigmă. Iată cuprinsul:

„Scumpă Domnișoară,

Nu știu dacă privirile n'au vreo influență tainică asupra oamenilor, mai ales a tinerilor.

Nu știu oacă printre'o singură privire poți robi — dintr'odată — pe cineva

Eu mi-amintesc numai de o singură privire care m'a făcut să fiu legat pentru totdeauna de d-ta.

Le coup de fondre...

Dar cine știe dacă unele priviri hipnotice nu vor fi având vreo înrăurire a-

Ce nume scump pentru mine!... Ne despart mulți ani. Bietul Emil plecase pentru înmormântarea mamei sale din frumoasa lui Moldvă. Mi-amintesc și acum de ultimile lui cuvinte ce mi le a spus la gară: — „După ce voi aranja cu înmormântarea mamei, voi veni alături de tine Silvie, pentru a împărtăși viața fericită...“

Când m'am întors dela gară, am notat acele cuvinte pentru a nu le uita. Vroiau să i le spun și la întoarcere... dar vai... nu s'a mai întors și nu se va mai întoarce niciodată...

Ce primăvară frumoasă era atunci, ce miros de flori și ce ce cântece de păsărele. Era pe la sfârșitul lunii Mai, luni în care poezii se'mbată cu mireasma serilor pline de farmec...

Mi-amintesc și acum de ziua când l-am văzut prima dată. Ce timid era! S'a uitat cu ochii blânzi la mine și câte n'am citit în acele priviri! A roșit puțin când a trecut pe lângă mine și nu l-am mai văzut.

Ce privire dulce avea și câte nu-mi spuneau privirile lui, răscolind ce aveam mai tainic în sufletul meu fraged.

Ovizită la Maglavit

(Continuare)

Mutul care vorbește

La Maglavit se petrec minuni în fiecare zi. Din toate urghiurile țării; cu trenul, cu automobilul, cu căruța și chiar pe jos norodul se îndreaptă în spre satul ciobanului Petrache Lupu, unde puterea Tatălui din ceruri se poate vedea sub diferite forme. Infirmități și bolnavi de toate categoriile își îndreaptă pașii spre satul sfânt ca să-și găsească alinarea durerilor și să-și vindece o boală. Presa ne servește zilnic cu cele ce se petrec la Maglavit. Am auzit și eu de o mulțime de minuni petrecute la locul sfânt, dar nu voiu arăta cetitorilor mei decât ceea ce am văzut cu ochii și ceea ce personal am putut controla. Mărturisesc înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor că ce se scrie aici sunt văzute și controlate de mine, fără a mă putea îndoi de adevăr.

MUTUL CARE VORBEȘTE

În jurul amvonului lui Petrache Lupu era un grup de pelerini, cari ni-au atras a treia atenția în mod deosebit. Întreb un reținut dacă nu cumva știe de ce lumea este strânsă acolo. Răspunsul i-a fost: un mut care și-a căpătat graiul". Imediat mă îndrept către amvon și cu greu pătrund în mijlocul grupului. Un om între 30—40 ani stătea jos lângă amvon și nu putea satisface cu răspundere pe toți cei ce i se adresau. Mă apropii de el. O rugămintă adresată celor din jur și obțin permisiunea ca să pot vorbi cu acela ce Dumnezeu îi deschisese gura după 8 ani de mutenie. Întru imediat în conversație cu el și întreb:

- Cum te cheamă?
- Ion Surugiu.
- Ce vârstă ai?
- Treizeci și șapte de ani.
- Din ce comună ești?
- Din com. Breasta jud. Dolju.

Îl rog apoi să-mi povestească cum s'a întâmplat minunea. Ion Surugiu își face întâiu cruce și cu glas ce pare obosit începe să povestească:

— În ziua de 17 Iulie 1927 am plecat cu carul cu boii la Craiova. În apropiere de Craiova, la o răscruce, s'au speriat boii și au răsturnat (îmburdai) carul. Eu am fost apucat sub car și zdrobit rău. Am stat în pat 3 zile, dar nu mică a fost mirarea când după acele 3 zile n'am mai putut vorbi. Am cheltuit mult cu doctorii, dar în zadar. Din ziua aceea am rămas mut. Au trecut de atunci 8 ani de zile, până când în ziua de Miercuri 4 Sept. a. c., m'am hotărât să vin aici — la Maglavit. Joi noaptea în spre Vineri, am visat că un copil a venit cu ramură de mușcată (o floare) și mi-a așezat-o pe gură. Vineri dimineață m'am trezit obosit din somn. Dar,

supra sufletului omului. Și mai ales privirile d-tale.

Figura plăcută a d-tale, ochii frumoși și tot ce te încadra într-o aureolă de viață totul mi-a pătruns tainic în cele mai ascunse colțuri ale inimii.

Nu știu dacă sunt corect spunând că din acel minut te iubesc. Nu știu dacă, nu voi părea banal pronunțând uzatul cuvânt „iubire“. Totuși, de ce nu l-ai spus? Dacă-l simți atât de mult dacă inima-mi bate pentru d-ta, de ce n'ai spus? De ce n'ai spus cât se poate de accentuat, că te iubesc?

Mulți îl spun acest cuvânt, dar foarte puțin îl spun cu sinceritate, ca mine acuma.

Ce noapte frumoasă e acuma când scriu de atâtea ori cuvântul „iubire“. Luna pătrunde sfioasă în camera mea, poleindu-mi sărăcia cu aur.

Și când mă gândesc că aceste raze pătrund cu îndrăzneală și în camera d-tale îmbrățișându-ți fără sfială trupul feclorelnic și furându-ți depe buze zâmbetul unui vis fericit!...

(omul se oprește o clipă și-și face cruce) în spre bucuria mea am constatat că pot să vorbesc. Vecinii mei cari mă șiau mut, au rămas uimiți în fața minunii dumnezeiești. Din ziua de 6 Sept. a. c. am început a vorbi. Constatam pe zi ce trece că tot mai mult limba mi se ușura și puteam vorbi bine. Am încercat să plec în spre casă, să spun tuturor că numai mulțumită lui Dumnezeu pot acum, să vorbesc. Am plecat. Dar la jumătatea drumului iară n'am mai putut vorbi. Era noapte și am poposit la un om din satul în care

De ale credinței

Iubite amice!

Într-adevăr timpul prea scurt petrecut împreună nu ne a îngăduit să lămurim toate problemele religioase care le adusesem în discuție, — și despre care spunea-i că te interesează foarte mult însă nu le găsești cu temei pe toate — și te îndoiești

Îndoiala este de 2 feluri după unii: una care duce spre credință și alta care se îndreaptă spre scepticism. — Prima este cunoscută sub numele de îndoiala Karteziană și în care, cred, ești și Dta. — și nu este rău, pentru că însăși Sf. Scriptură zice: „Nu dați crezare oricărui duh, ci ispășiți duhurile, de sunt dela Dzeu“ T. Ioan 4¹.

Cât privește discuția referitor la teoria generațiilor spontane cred că ești convins — a fost scoasă de mult din circulație de către Pasteur, nimeni nu mai crede în ea, căci s'a dovedit — omnis cellula a cellula „orice celulă din celulă“. — O viețuitoare după cum arată științele naturale nu se naște decât dintr-o viețuitoare — Așa dar există un principiu mare al vieții perfecte, care a dat în diferite grade viața materiei, și acest principiu este Dzeu.

Nici cele 3 principii: variabilitatea, ereditatea și selecțiunea naturală al lui Darwin nu se mai susțin astăzi; pentru că însuși Darwin recunoaște și declară profunda noastră neștiință despre relațiunile mutuale ale organismelor de azi și mai ales la cele din trecut.

Științele naturale vorbesc despre manifestările și dezvoltările vieții pe pământ, însă ele nu răspund și nici măcar nu se întrebă de unde a venit viața pe pământ.

Cât privește partea cu ceremoniile religioase, pe care biserica noastră le practică și de a căror temei te îndoiești, iată în ce constau precum și temeiul lor din Sf. Scriptură a cărei autenticitate e recunoscută de lumea întreagă și de care cred nici domnia ta nu te îndoiește.

În biserica noastră sunt o mulțime de ceremonii, fără de care nici un serviciu divin nu poate fi socotit deplin, căci oamenii trebuie să se roage lui Dumnezeu. numai cu sufletul și cu trupul.

Sf. Scriptură spune că trupul este la-cașul sufletului, așa dar și trupul trebuie pus în mișcare atunci când se roagă sufletul.

Sunt — poate — prea îndrăzneț. Un necunoscut îți scrie cu sinceritate că te iubeste din prima clipă.

Vreau să te cunosc personal și până atunci, te iubesc în taină.

Scuză pe îndrăznețul,

X. '...

Fără să vreau, m'am gândit la Emil. Poate unde îmi rămăsese înlipărită în memorie figura lui:

Totuși nu credeam, Parcă mă sfiam să mă gândesc la el. Cât eram de emoționată!...

Le comp de fondre...

Știi și eu... ce să fac?

Am ieșit — poate pentru prima dată — să mă plimb.

(La vârsta de 18 ani e o rușine pentru o fată, dacă nu iese în fiecare seară la plimbare).

Ce frumoasă era natura. Mergeam pe calea ferată. De-o parte și dela alta lumea cu sălci, cântece de păsărele și îndepărtate coruri de băieți și fete care se întorceau dela munca câmpului.

Ce seară frumoasă! Soarele se ascunse nepăsător după munți și amurgul învăluia totul într-o iubire frățească.

mă găseam. Peste noaptea, am visat că: dacă mă duc înapoi — la Maglavit — îmi voi recăpăta graiul după ce voi face rugăciuni în trei Vineri. Am plecat înapoi. Ajuns în Maglavit, din nou am început să vorbesc și de o săptămână vorbesc orice după cum vezi și dta.

Am mulțumit omului pentru bunăvoință și-am plecat în altă parte, ude un copil de trei ani, orb din naștere, pentru prima dată în ziua de 10 Sept a putut să-și vadă parinții.

Dar câte nu s'au întâmplat la Maglavit. Cititorii să ne urmărească în fiecare număr, pentru că vor găsi cazuri de vindecări impresionante.

Șt. Dumitrescu

N. B. În numărul viitor: „Orbul din naștere care acum vede“.

Că M-torul și Sf. Apost. își însoțeau rugăciunile cu diferite ceremonii.

Despre îngenunchiere de ex. celim la Luca 22 v. 41 „Că Isus depărtându-se de apostoli ca de o aruncătură de piatră a îngenunchiat și s'a rugat. Apoi la Fapte 9¹⁰, Sf. Petru a îngenunchiat și s'a rugat când a înviat pe Tavia“.

La Fapte 7⁶⁰ se spune „Că arhidiacoul Ștefan a căzut în genunchi și s'a rugat când îl ucideau“.

La Fapte 20 v. 36 cetim: „Că Sf. ap. Pavel în Troada a îngenunchiat cu toți cei din jurul său și s'a rugat.“

DESPRE MĂTANIE:

Cetim la Matei 26 v. 39. „Că Isus în grădina Ghețimani a căzut pe fața sa și s'a rugat zicând: Păiete sfinte.

Apoi la Luca 24 v. 52. „Că înălțându-se Isus la cer ucenicii i-s'au închinat Lui și după aceea s'au întors la Ierusalim.

DESPRE BINECUVÂNTARE.

Cetim la Luca 24 v. 50: „Că Isus ridicându-și mâinile sale, i-a binecuvântat pe Sf. Apostoli înainte de înălțarea sa la cer.

La Matei 19 v. 14. „Isus binecuvântă pe prunci punându-și mâinile peste ei.

DESPRE ÎMPREUNAREA MĂINILOR

(hrotonie)

Cetim la Fapte 6 v. 6 „Că Apost. prin punerea mâinilor iau făcut pe cei 7 diaconi“.

Apoi la T. Timotei 4 v. 14. aflăm: Că prin punerea mâinilor sf. ap. Pavel, Timotei a primit un dar deosebit, darul preoției.

DESPRE RIDICAREA MĂINILOR

la rugăciune.

Cetim la T. Timotei 2 v. 8. „Voesc dar să se roage bărbații în tot locul, ridicându-și mâinile curate.

Despre acoperirea și descoperirea capului.

Cetim la T. Cor. 11 „Îndatoresc bărbații să se roage cu capul descoperit, iar femeile cu capul acoperit.

Despre îndreptarea feței spre răsărit la rugăciune.

Cetim la Matei 24²⁷ „Precum iese fulgerul dela răsărit și să arată până la Apus așa va fi și venirea fiului omului.

(Continuare în pagina 4-a)

Din direcția apusă venia cineva. Era el...

Când s'a apropiat de mine, m'a salutat. Eu l-am răspuns zâmbind. Apoi — roșindu-se — s'a oprit și cu o timiditate copilărească, mi-a întins mâna recomandându-ș: Emil Niculescu.

Prima grijă a fost să se scuze pentru îndrăzneala ce-a avut și că trebuia să facă acest lucru, de-oarece n'avea cine să mi-l prezinte.

La dânsul avea o carte cu scoarțe roșii. Era volumul cu întreaga corespondență a lui Eminescu și Veronica Micle.

În timpul plimbării mi-a citit câteva din scrisorile celor doi poeți.

Seara învăluia totul într-o pânză roșiatică... Luna se ridica maiestosoasă printre munți...

Ce seară frumoasă era atunci!...

Peste câteva zile a venit acasă la noi. Nu știu ce impresie îi va fi făcut prima vizită, Grozav mi-era de rușine. O sărăcie prea vizibilă și mai presus de toate, mama era bolnavă într-o cameră vecină.

Cât timp a stat la mine, eram nevoită ca veșnic să-i pun întrebări. Prea timid era.

Iubite amice!

(Continuare din pag. 3-a.)

Despre tămâie și cădelniță.

Cetim la *Apocalipsă* 8 v. 3-4 „Că ingerul a avut cădelniță de aur și a cădelnițat și s'a suit fumul de tămâie până înaintea lui Dumnezeu.

Apoi la *Matei* 2 v. 11. cetim: „Că magii dela răsărit au adus lui Isus ca dar tămâie și smirnă.

Despre folosirea lumânărilor aprinse.

Cetim la *Fapte* 20 v. 8. „Că erau multe făclii aprinse în foisorul în care erau adunați ucenicii să petreacă timpul în rugăciune și în frângerea pâinii.

Apoi la *Luca* 12 v. 35 „Să fie mijloace voastre încinse și făcliiile aprinse“.

Despre odăjd ile preoțești.

Cetim la *T. Timotei* 4 v. 13 „Adu-mi felonul pe care l'am lăsat în Troa la Carp.

Despre atingerea de sf. odăjdii.

La *Matei* 9 v. 20. Că o femeie bolnavă de scurgerea sângelui atingându-se de poala hainei lui Hristos s'a vindecat.

Apoi la *Fapte* 19¹¹⁻¹². „Că depe timpul lui Pavel duceau mărâmi și ștergare și le puneau pe cei bolnavi și îndrăciți și aceștia se vindecau.“ Pe baza acestor locuri și acum se pune Epitrahitul pe capul celui bolnav ce i se citește vre-o rugăciune.

Despre însemnarea cu sf. cruce

Cetim la *Apocalipsă* 14. v. 1. „Că 144.000 de bărbați stăteau împrejurul mielului. și aveau numele Tatălui scris pe frunțile lor. Apoi tot la *Apoc.* 22 v. 4. „Și vor vedea numele Lui scris pe frunțile lor.

Textulian zice: că însemnarea cu sf. cruce e o dătină veche pe care uzul a întărit-o pietatea creștinilor a susținut-o prin toate timpurile până în zilele noastre.

Despre plângerea la morți.

Cetim la *Fapte* 8 v. 2. „Că pe Ștefan au îngropat bărbați puternici și au făcut pentru dânsul plângere multă.

Despre spălarea și îmbrăcarea mortului.

Cetim la *Fapte* 9 v. 33. „Că pe Tavita după ce a murit au scăldat-o, au îmbrăcat-o și au pus-o în foisor.

Despre rugăciunea pentru morți.

Cetim la *Ioan* 11. „Că Isus înainte de a învia pe Lazar s'a rugat — la fel s'a rugat și Petru pentru Tavita care murise.

Iar cât privește parastasul cu care nu te poți împăca de asemenea are temei — la *Tesaloniceni* 5 v. 17-18 cetim: „Neîncetat vă rugați pentru că aceasta este voia lui Dumnezeu.

Se face parastas la 3 zile, fiindcă Isus a 3-a zi a înviat din morți — la o săptămână pentru că la o săptămână după înviere s'a arătat apostolilor. — La 6 săpt. pentru că Isus la 40 zile s'a înălțat la cer și în fine la un an fiindcă creștinii cei dintâi, din an în an se adunau și se rugau pentru rămășițele pământului ale morților.

Iată aci sunt câteva dovezi din Sf. Scriptură pe care biserica și preoții ei se bazează la exercitarea ceremoniilor religioase — și nicidecum invenții.

În contra ceremoniilor religioase se pronunță și mlădițele degenerate ale protestantismului pe care noi îi numim sectari (pocăiții) și n'aș vrea să cred că Dta. ești înrolat în rân-

nea cu amărăciune, că n'a fost înțeles de nimeni și toți l-au ironizat și privit cu invidie.

„Multe mă leagă de satul meu, Imi povestea cu durere, dar când mă gândesc cât de nedrepti au fost cu mine, mi-e groază să-mi mai amintesc.

Numai doi prieteni scumpi mă mai leagă de acel sat: un coleg din copilărie și... prima mea dragoste... fata unui agent sanitar. Poate dacă n'ași fi iubit-o atât de mult, astăzi eram altul.

Numai ea m'a făcut visătorul de astăzi. Ca printr'o ceață, ochii minței privesc cu duioșie ulița tinereții, cum spuneau frumoasele șosele pe unde ne plimbam și pe care s'au plimbat zeci de generații, astăzi ocupând înalte funcțiuni ale statului. Parcă văd șagalnicul pârâias, ce merge cu pași tinerești printre sătciile ce-și apleacă — protectoare — brațele asupra lui.

Pe acelea ulicioară, văd și astăzi o fetiță blondă cu ochii albaștri și cu o fundă roșie legată de pieptenele din cap. Avea 16 ani și era elevă prin cursul inferior de liceu.

Era o ființă frumoasă, acea fată,

continuu el, stergându-și o lacrimă ce se fûnișare între gene.

Astăzi, mi se pare că a terminat arta dramatică. și eu... cât sunt de departe de ea, de acele locuri și de acel timp“...

Tăcu și privia în pământ, ca și cum ar fi văzut undeva ascuns, trecutul scump care se pierdu-se în haosul vremii...

Figura primei lui iubiri Imi provocase gelozie.

De-abia ne cunoșteam și eram geloasă. Ce-i și gelozia asta când iubești pe cineva.

Dacă m'ar fi întrebat cineva de ce-l iubesc atât de mult, n'ași fi putut să-l spun cu sinceritate. Il iubam pentru că... Il iubam...

La plecare mi-a sărutat mâna și-a oftat.

L-am întrebat de ce oftează și el, cu un ton atât de fin, mi-a răspuns: — „numai inima — de-ar putea vorbi — ar putea spune ce simte în aceste momente și numai ea ar spune cu sinceritate, că te iubesc dela prima vedere“...

Am roșit „lăsân“ — timidă — privirile'n jos și n'am răspuns. Am observat un zâmbet trist și dureros la el și a plecat...

(va urma)

durile lor — ci eu după cum ți-am spus la început și după observațiile mele în timpul discuției, am credința că ești cuprins numai de învidia care te împinge să cercetezi formându-ți o credința tare.

Aceste dovezi pe care le-am expus aci te rog citește și le comentează și te vei convinge pe deplin.

De altfel trebuie știut, că toate adevărurile de credință mântuitoare care se cuprind în religia noastră trebuie să fie în primul rând un lucru al inimei. Adevărata religie trebuie ridicată din sfera capriciilor subiective, făcând deosebire între cei adevărați și fals, apelând la un standard obiectiv — cu dreptul de dominație al inimei.

Nici odată crezând cu rațiunea cunoști și ști totul, sau în perspectiva de a cunoaște înțindă zice Sf. Ap. Pavel la I. Cor. 8 v. 2 „De ise pare cuiva că știe ceva, încă nimic nu a cunoscut precum se cade a cunoaște.

Lughin I. Borsa
abs. al Acad. Teologice.

OFICIUL PAROHIAL ORT. ROM. LIAUȚ.

Nr. 53/1935.

Publicație de licitație

Parochia ort. rom. din Liauț, în baza aprobării Vener. Consiliu Eparchial Arad cu No. 5624 1935, publică spre cunoștință generală că în ziua de 3 Noemvrie 1935 la ora 10^{1/2} vinde spre exploatare pădurea bisercii ort. rom. din Liauț.

Licitatia se va ținea la școala primară din Liauț. Ofortele se vor înainta în scris Oficiului Parochial din Liauț, până în 2 Noemvrie 1935 la ora 6 seara.

În ziua de 3 Noemvrie, după terminarea cu ofertele, se va continua vânzare prin licitație verbală.

Prețul de strigare este 30 Lei de un metru lemn de foc.

Toate condițiunile speciale de vânzare, exploatare și plată se pot vedea în oarele de oficiu la parochia din Liauț și la Ocolul Silvic din Baia de Criș.

Liauț, la 26 Septemvrie 1935.

IOAN LEUCEAN
preot, preș. cons. paroh.

Știri din Zarand

— În seara zilei de 21 Oct. c., la Brad, s'a executat un exercițiu demonstrativ de apărare pasivă, contra atacurilor aeriene inamice.

Exercițiul s'a desfășurat astfel: La orele 6.45 și 7 — seara s'a dat alarma — ce anunța apropierea avioanelor inamice — prin fluierături lungi de locomotivă C. F. R., clopotele bisericilor din Brad, Gura-Barza și Crișor.

Prăvăliile au fost închise, lumina stinse sau camuflată cu hârtie albastră, etc. circulația pe străzi a încetat imediat.

Exercițiul — după spusele membrilor comisiunii de organizare, a reușit pe deplin.

— Bătrânul Petru David, tatăl comercianților David din Brad a încetat din viață luni 21 Oct. c.

Bătrânul crezând că într'adevăr — în seara acelei zile — se va bombarda orașul cu gaze, a crezut de bine să-și salveze cei doi

porci îngrășați pentru iarna aceasta, voind să-i vâre în pivniță. Însfârșit după ce cu multă greutate i-a vârat — unul dintre ei s'a spreiat — cine știe de ce, a dat basna peste băstuat care, căzând de un lemn și-a frânt două coaste. Moartea i-a fost fulgerătoare.

Din Valea-Hațegului

— Edilitare. Tânărul orașel Sarmisegetuza va fi înzestrat în curând cu un palat administrativ modern și în care vor funcționa toate serviciile publice de aci. Se lucrează din zor...

— Școlare. Anul acesta cursurile școlilor primare s'au început la timp și frecvența este aproximativă, doar faptul că la unele școli n'au fost încă numiți învățătorii constituie un impediment pentru progresul general. Credem că se repetă cazul anilor trecuți dela Bucova, unde nu a existat nici un criteriu de selecțiune pentru complectarea postului III.

P. T. T. Intelectualii și în general Românii din Sarmisegetuza au reușit în sfârșit să treacă agendele P. T. T. unei românce, căsă Flavia Bora, după ce până în prezent erau în mâna unui cunoscut maghiar șovinist. Din inima românismului s'a dat semnalul și vrem ca intelectualii să facă front comun pentru apărarea intereselor lor și să sprijine tinerele elemente românești.

— Transferări. Nu se cunoaște miracolul datorită căruia a fost transferat dela Sarmisegetuza tânărul perceptor N. Zavoianu. Rămânem în credința că forțele oculte își vor toci dinții, căci altcum populația își va revindeca pe adevărații conducători. Zelul și corectitudinea vor rămâne totdeauna infiltrate în sufletele noastre, cari suntem convingși că acest »regașea« a fost de bun augur pentru populația nevoiașă.

Sorin Răscoală

CINEMA „ORIENT“ BRAD.

In ziua de 27 Octomvrie

Filmul Cazacii nu va rula fiindcă s'a prelungit de alt Cinema. Se va rula cu

Shirley Temple
Tomes Dunn și Jane Withers

Singură pe Lume

Shirley Temple copilul răsfațat al omenirii, cea mai mare și cea mai mică „stea“ din Hollywood fetița de șase anișor, care câștigă mai mult decât un ministru.

Cine va vizita filmul acesta, va discuta mult timp despre ea.

JOURNAL

MINUNEA dela MAGLAVIT